

ZEVEN

Je gaat door
Er is geen weg
Maar je gaat door
Wat voor je ligt weet je niet
Wat je niet weet loopt door,
er is geen weg.
Er is gegoochel met een derde weg,
De weg van de staart tussen de benen,
Je gaat door,
arbeiders parkeren op de borduur,
en je wandelt als een airhostess
over hun voituur,
je kan niet altijd correct zijn,
je gaat door, je loopt,
jij, ik en hij en zij.
Je gaat door.
Gooit het op een fluitje en de knippen sprin-
gen van de deur.
Je gaat door
tot achter de blazen van onze lekkere wel-
stand.
Jawel,
je gaat door,
tot in de aorta van de bange koning.
Jawel,
tot in de overvoltooid.
De wind gooit je haren weg,
en voor je het weet ben je tot over je oren
verhoord.
De straten raken vol,
de stad kreunt,
boven haar woestijn begint de zon te bloeden.
En jij zingt juichend de pelsjes van de schrik.
In de marmeren bureaus van de rederijen
laat de jonge manager met een
pluimpje in zijn roep voor iedereen een man-
darijntje klaar leggen want vorige week was
hij te weinig dynamisch-communicatief,
routineuze rouw binnen het schaamschema
gênegemopper na een nog onverwerkte
triltabel
stijfgeklopte eierstem door betuigd
verdriet om kanker,
liefde, slecht gedrag en een dooie kana
riepiet.
Padalistentijd!
Padalisten aller landen, verspreidt u! Verspil
het schokschouderend gemopper in één
genereus gevaar! Vervang de lucht, rek het
water uit tot de roffelende glimlach van de
deurlift met een stralend knapzakje in de
onderotter van een doorschijnende condor
die daar toch maar wat zat, jawel. Vriegen
geblazen. Ten sutie! Rasp de biggen van de

schapenbusiness tot onvervuilde vestzakstoe-
fers en zing zelfgeboortelijk van citroenen en
nog woestere rusthoven, verruil de classeer-
ders met harpisten,
en ga dan
gans klipsilieus
naar de rand van het water

Kracht van houtwater uit de borst gestroomd.

De kantoren gaan open.
Er wordt gesjouwd met beton.
In de hoop dat dat niet rot.
Maar dat rot ook.
Een kind, zijn beentjes kleiner dan zijn boe-
kentas,
rent over het voetpad,
hij is nog niet te laat.
En je gaat door.
Er is geen weg,
maar je gaat door.
Tram 8 glijdt als een gans,
je gaat door.

Bij Mister Cash in de Nationalestraat stort
een vrouw op haar rekening bij de Fortis-
bank.

Bij Mister Cash in de Nationalestraat stort
een vrouw op haar rekening bij de Fortis-
bank.

Zaak is daar geen zaak van te maken.
Doen alsof er niets gebeurt.
Maar je gaat door,
je doet alsof er gedaan wordt alsof er niets
gebeurt,
dan gebeurt misschien niets,
in plaats van altijd maar iets
dat zich voordoet als niets.
Niets is onbegonnen.
Dus je begint daar maar eens aan.
Je gaat door
er is geen weg
maar je gaat door.

Kracht van houtwater uit de borst gestroomd.

En dan is er een moment,
half in het midden van de Broederminstraat,
waarop je stil staat
waar je niet bent.
Het is vier voor vijf.
Je bent voorbij.
De opengeplooiden tuinen: kwijt,
de rechte rug van Atlas:
verkwanseld, verloren:
Mozes' mondkus op het vaste land.
Dit is het moment,

Waarop het kan,
Je staat met beide voeten op de grond
Die smelt,
Je bent elk uur en geen enkel,
Je bent ieder mens en niemand,
Je bent het water en de steen,
Je bent de vlek en de lont,
Je bent ik
– de ontketende naam in de schacht van de
geschiedenis –
de naaldlach in het slachthuis van morgen.
Je bent als ieder ander
een mogelijke zomerdag
en een verschroeiende vinger zonder zon.
Er is geen weg
en je gaat door.
Wat voor je ligt weet je niet,
wat je niet weet loopt door.
Je bent elke eeuw in
een verloren moment